

РЕШЕНИЕ

№ 1880

гр. София, 20.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 20.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **4739** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.215 и чл.216 ал.6 от Закона за устройства на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на М. М. Г. срещу заповед № ДК-10-ЮЗР-20 от 21.02.2012г., издадена от началника на РДНСК-Югозападен район.

С оспорената заповед началникът на РДНСК-Югозападен район е отхвърлил като процесуално недопустима жалба с вх.№С6-908 от 19.03.2008г-, подадена от М. М. Г. срещу Разрешение за строеж №83 от 05.07.2007г. за „преустройство на едноетажна жилищна сграда и гараж в механа”, находящ се в УПИ IV-13, кв.417 по плана на [населено място], м.”Центъра – зона Г-6” на името на [фирма], издадено от главния архитект на район „С.”-Столична община.

Жалбоподателката моли за отмяна на заповедта като незаконосъобразна. Сочи, че заповедта е издадена след изтичане на 15-дневния срок по чл.216 ал.5 от ЗУТ, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Твърди, че разрешението за строеж не ѝ е било надлежно съобщено, поради което жалбата срещу него не може да се счита за просрочена. Навежда доводи за нищожност и незаконосъобразност на издаденото разрешение за ползване на строежа. В съдебно заседание се представлява от адв.Б.. Претендира разноси.

Ответникът – началникът на РДНСК-Югозападен район, чрез процесуалния си представител юрисконсулт П.,оспорва жалбата. Сочи, че заповедта е издадена в изпълнение на влязъл в сила съдебен акт- определение №5314 от 30.09.2011г. по

адм.дело №4605/2011г. на Административен съд София-град, 25 състав, и при съобразяване на мотивите на решение №10571 от 14.09.2010г. по адм.дело №13163/2009г., на Върховния административен съд, II отделение. Претендира заплащане на възнаграждение за процесуален представител.

Заинтересованата страна [фирма], чрез процесуалните си представители адв.И. и адв.К., оспорва жалбата по съображения, аналогични с изложените от ответника.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Производството по оспорване на пред административния орган е започнало по жалба на М. М. Г. с вх.№С6-908 от 19.03.2008г. със заповед №ДК-04-28 от 21.04.2008г. началникът на РДНСК е отхвърлил жалбата като процесуално недопустима. Тази заповед е отменена с решение №10571 от 14.09.2010г. по адм.дело №13163/2009г., на Върховния административен съд, II отделение. В мотивите на съдебното решение е прието за доказано, че жалбоподателката е узнала за разрешението за строеж в началото на месец декември 2007г.

След постановяване на решението на ВАС жалбоподателката е поискала отново началникът на РДНСКЮЗР да разгледа жалбата срещу разрешението за строеж по същество. В отговор на искането си жалбоподателката е получила писмо с изх.№ЮЗР-11-756-00-886 от 29.04.2011г., в което на практика е обективизиран отказ да се разгледа жалбата и административното производство е прекратено. С определение №5314 от 30.09.2011г. по адм.дело №4605/2011г. на Административен съд София-град, 25 състав, този отказ е отменен и преписката е изпратена на началника на РДНСК за приключване на висящото пред него производство с изричен административен акт след преценка на допустимостта на жалбата. Процесната заповед е издадена в изпълнение на указанията, дадени със съдебното определение.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Заповедта е издадена от компетентен административен орган при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби на закона.

Съгласно чл.216 ал.1 т.2, ал.2 и ал.3 от ЗУТ издадените разрешения за строеж, заедно със съгласуваните и одобрени инвестиционни проекти, когато не са част от комплексен проект за инвестиционна инициатива, подлежат на обжалване по законосъобразност пред началника на РДНСК, който се произнася с мотивирана заповед. Жалбите се подават от заинтересуваните лица чрез органа, издал акта, по реда на АПК. Съгласно чл.84 ал.1 от АПК жалбата се подава в 14-дневен срок от съобщаването на акта.

Изводите, направени от административния орган в мотивите на обжалваната заповед относно просрочието на жалбата са законосъобразни. Това просрочие е установено с окончателно решение на Върховния административен съд. Съгласно

мотивите на решението на ВАС за засегнати лица, които не са били уведомени, 14-дневният срок за обжалване тече от узнаването на акта.

В производството пред ВАС са участвали административният орган и останалите лица, които са страни и в настоящото производство – мотивите на съдебното решение имат обвързваща сила за всички страни съгласно чл.177 ал.1 от АПК. Ответникът е длъжен да се съобрази с решението на ВАС, тъй като актовете и действията на административен орган, извършени в противоречие с влязло в сила съдебно решение, са нищожни – чл.177 ал.-2 от АПК.

Съдът не обсъжда изложените доводи за нищожност и незаконосъобразност на издаденото разрешение за ползване на строежа, тъй като те нямат връзка с предмета на делото.

Оспорената заповед е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора искането на ответника за присъждане на възнаграждение за процесуален представител е основателно. Жалбоподателката следва да заплати на началника на РДНСКЮЗР възнаграждение за процесуален представител в размер на 150 лева, определено по реда на наредбата по чл.36 от Закона за адвокатурата във връзка с чл.143 ал.4 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл.172 ал.2 и чл.143 ал.4 от АПК и чл.215 ал.7 от ЗУТ Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. М. Г. срещу заповед № ДК-10-ЮЗР-20 от 21.02.2012г., издадена от началника на РДНСК-Югозападен район.

ОСЪЖДА М. М. Г. от [населено място] да заплати на началника на РДНСК-Югозападен район сумата 150 /сто и петдесет/ лева възнаграждение за процесуален представител..

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: